

KENDİM ETTİM KENDİM BULDUM

Aydınlık Dergisi, 29 Temmuz 2007

Yıldırım Koç

Çok güzel bir türkü vardır: Kendim ettim, kendim buldum. Gül gibi sarardım soldum.

İşçi sınıfımız, köylülerimiz ve esnaf-sanatkarımız önümüzdeki aylarda ve yıllarda sık sık bu türküyü söyleyecek. Bir taraftan da, eğer hala güllüğü kalmışsa, sararıp solacak.

Dünyada Amerikan emperyalizmine karşı en yaygın tepkinin olduğu bir ülkede, Büyük Ortadoğu Projesi'nin eşbaşkanı olduğunu açıklayan Sayın Erdoğan'ın 22 Temmuz 2007 genel seçimlerinde yüzde 47 oy alabilmesini anlayabilmek kolay değildir. Emekçi sınıf ve tabakalar hızla yoksullaşırken götürüp oylarını onları yoksullaştıranlara vermeleri de tarihin ilginç olaylarından biridir.

Türkiye'de faal işgücünün ve nüfusun yüzde 60'ından fazlasını işçi sınıfı oluşturuyor. AKP'nin seçim başarısında hiç kuşkusuz işçisiyle, memuruyla, emeklisiyle ve işsiziyle bir bütün olarak işçi sınıfının da büyük katkısı oldu.

"İşçi sınıfı bunu nasıl yapar?" Bu soruyu benim kuşağım ilk defa sormuyor. Demek ki, insanlarımızın kimliklerinde belirleyici unsur henüz işçilik değilmiş. Avrupa Birliği emperyalistlerinin "demokrasi" adına, insanların etnik kimliğini ve dini (cemaat-tarikat-mezhep) kimliğini geliştirme çabaları herhalde etkisini gösterdi. Etnik köken kimliği ve kardeşliği ile cemaat-tarikat-mezhep kimliği ve kardeşliği, sınıf kimliği ve kardeşliğinin önüne geçti.

Seçimler burjuva demokrasisi kurallarına göre yapıldı. Herkes, imkanları ölçüsünde, propaganda çalışmasına katıldı. Sermayedar sınıf ve emperyalist güçler tabii ki daha büyük olanaklara sahipti. Halkımız ise oylarını kısa ve uzun vadeli çıkarlarını hesaba katarak verdi. Ancak galiba kısa vadeli ufak hesaplar, uzun vadeli büyük çıkarların önüne geçti. Ordu'daki fındık üreticisi için de durum bu, Seydişehir'de Alüminyum Fabrikası'nın özelleştirilmesine karşı bütün bir ilçe olarak örnek bir direniş sergileyenler için de. Her ikisinde de oylar, yaşanan en büyük sorunların sorumlusu olan siyasi partiye gitti.

Olan oldu. Bundan sonra ne olacak? Bundan sonra, işçimiz, memurumuz, işsizimiz, emeklimiz, köylümüz ve esnaf-sanatkarımız, "kendim ettim kendim buldum" türküsünü her gün söyleyecek. Bizler yine emperyalizme ve onun ülkemizdeki işbirlikçilerine karşı mücadele ediyor olacağız. Hayat onları eğitecek; yavaş yavaş bizim yanımıza gelecekler.

İnsanlık tarihinde doğru söyleyenlerin yalnız kaldığı ilk örneği yaşamıyoruz ki. Bizler ülkemiz, ulusumuz ve işçi sınıfımız için doğru olanı savunduk ve savunuyoruz. Halkımızın büyük bir bölümü büyük bir hata yaptı. Bu hatasının sonuçlarını yaşayacak. Yaşadıkça da öğrenecek.

1988 yılında Erzurum'dan Artvin'e giderken yolda Karayolları'nın Horasanlı bakımevine uğradık. Herkes durumundan çok şikayet ediyordu. 1987 genel seçimlerinde kime oy verdiklerini sordum. Mırın kırın ettiler. İçlerinden yaşlıca biri, "bizim köy oyunu, bir çuval makarna, bir teneke yağ karşılığında ANAP'a sattı; şimdi ellerimiz kırılıyordu da vermeseydik diyoruz" demişti.

Bugün de benzer bir durum söz konusu. Seydişehir'deki özelleştirme mağduru herhalde, sesimi fazla çıkarırsam asgari ücretle bulduğum işten de olurum, diye çekindi. Ordu'daki fındık üreticisinin de kendine göre bir gerekçesi vardır herhalde.

Ancak AKP'nin seçim bildirgesini okudukça, işçi sınıfımızın başına gelecek olanları tahmin edebiliyorum. En temel işçi hakları saldırı altında olacak. O zaman, başka bir kimliği öne çıktığı için AKP'ye oy verenlerin işçi kimliği üstünlük sağlayacak. Biz onları yine mücadele saflarında bekliyor olacağız. Hatalarını onların yüzüne vurmayaacağız. Kendin ettin, kendin buldun; şimdi başının çaresine kendin bak, da demeyeceğiz; ama herhalde Nazım'ın üslubuyla biraz sitem etmek de hakkımız olacak. Onlara diyeceğiz ki,

Ve açsak, yorgunsak, alkan içindeyse eğer
Ve hala şarabımızı vermek için üzüm gibi eziliyorsak
Kabahat senin,
Demeye de dilim varmıyor ama
Kabahati çoğu senin, canım kardeşim.